

Desapareixíem Lentament

Manel

(DO)

Vaig entrar a la festa,

SOL DO

L'amfitrió em va presentar els convidats.

Vaig cridar: "he vingut a començar de zero"

SOL DO

Vaig acomodar-me en un sofà.

LAm REm

Des de la finestra es veia el parc on s'avorrien uns adolescents.

SOL

Vaig pensar: "On dorm? Què veurà quan es llevi?"

DO

Mentre desapareixíem lentament.

Vaig comprar-me un saldo de trompeta, assajàvem cada nit.

Estava bé tocar, però preferia barallar-me amb els veïns.

Ah! Mireu, un mi major volant, escapant-se per damunt del celobert.

Vaig escriure-li alguna cançó, i què?

Mentre desapareixíem lentament.

Vaig pujar a un arbre amb l'ambició de veure el Llobregat,

Les banques eren guerxes i del pes se'm van tombí tombà.

Les noies joves de la vila se'm van quedar mirant de lluny, rient.

Ah! La vida podia ser difícil

Mentre desapareixíem lentament.

Vaig trobar una dona, vam llogar un apartament prop de Gavà.

Què vam ser ella i jo tot aquell temps em temo que no us ho sabré explicar.

Mai vaig dir-li en què pensava l'hemisferi més cabró del meu cervell..

Una brisa fresca, la platja deserta,

Mentre desapareixíem lentament.

L'ajudant del mag va treure el vel i allà seguíem, morts de fred.

El públic, amb raó, empenyat reclava que li tornessin els diners.

El productor abraçava la cartera i deia: "Paciència senyors meus!

Les paraules màgiques funcionen,

Però aquest desapareixen lentament"

LAm

El del teatre reclamava calma dient:

REm

"Tranquils, res és tant curt ni net.

SOL

Les paraules màgiques funcionen,

DO

Però aquest desapareixen lentament”